

mer, men de ere nu indstillede og ville ikke blive genoptagne, saa længe Rigsdagen er samlet. Først til Foraaret, naar Rigsdagssamlingen er sluttet og forhaabentlig Toldloven er vedtagen, naar Rigsdagen her har truffet sin endelige Afgørelse af, hvorledes Toldloven skal være, afsluttes Forhandlingerne angaaende den tyske Handelstraktat.

Jeg kan selvfølgelig ikke give detaljerede Meddelelser om Traktatforhandlingerne i det hele, saa længe Forhandlingerne staa paa; det antager jeg, ethvert Medlem her vil være klar over. Men jeg vil meget tilraade, at man lader Diskussioner om Traktaten og Angrebene paa den ligge, indtil man ser Traktaten. Den vil jo til sin Tid komme til at ligge her paa Tingets Bord, og naar man saa ser den og dens Indhold, er Tiden til at kritisere og angribe den kommen. Oppositionen vil efter min Mening ikke kunne gøre Regeringen nogen Skade ved de for tidlige Angreb, den hidtil er kommen med, heller ikke ved de Angreb, den muligvis vil komme med. Regeringen vil faa Oprensning den Dag, da Traktaten ligger paa Tingets Bord. Men ved at fortsætte med Angrebene kan man komme til at gøre Landet Skade, og det antager jeg dog, der ikke er nogen, som ønsker.

Jeg skal derefter gaa over til at omtale Lønningslovene. Jeg har ikke meget at sige om dem, der er jo kun at takke for velvillig Modtagelse. Denne Velvillie har været i en sjælden Grad enstemmig; der har neppe nok været en Antydning af, at man ønskede Ændringer, i hvert Fald ikke for de Lønningsloves Vedkommende, jeg har med at gøre, nemlig Lønningslovene for de fire Etater. Det er jo, kan man sige, et enestaaende Held, vi her have haft, synes jeg, med at træffe det rette, og jeg er meget glad derved. Jeg tror, at vi i nogen Maade nyde godt af de tidligere Angreb, vi have været Genstand for. Det kan ikke nægtes, at disse Angreb have haft til Maal at faa Folk til at tro, at vi i Virkeligheden ikke vilde gennemføre nogen Lønningsreform, at det eneste, vi vilde naa, naar vi modsatte os Forslagene om Huslejetillæg, om midlertidige Lønningstillæg, var blot at faa Tiden til at gaa, at stoppe Reformen. Jeg siger: Nu nyde vi godt af disse tidligere Angreb, idet selve Kendsgerningerne vise, at de have været uretfærdige, idet vi baade have forelagt Forslag til Reformen, og det er en virkelig Reform. Jeg takker for den gode Modtagelse, og jeg takker for Erken-

delsen af, at Regeringen her baade har vist god Villie til at give Tjenestemændene den Løn, de fortjene, og har truffet det rette med Hensyn til Systemet.

Jeg gaar derfra over til at tale om den finansielle Situation i Almindelighed. Derom er der desværre ikke en saa rørende Enighed som om Lønningslovene. Navnlig er der en betydelig Dissonans mellem alle de øvrige Talere og det ærede Medlem for Ringsted (*Zahle*). Jeg takker det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (*A. Nielsen*) som Partiets Formand for den Tilslutning, han har givet mit Syn paa den finansielle Situation, og jeg har Grund til at udtale den samme Tak til det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (*N. Neergaard*) for det Foredrag, han har holdt i Gaar, og til det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (*Jensen-Sønderup*), vort Partis finansielle Ordfører. Hvis jeg ikke havde været meget sikker i min Bedømmelse af Forholdene, vilde jeg have følt mig betydelig styrket i min Opfattelse ved, at netop disse tre Mænd have givet min Opfattelse Tilslutning, thi det er usægtelig Folk, hvis Ord veje noget i finansielle Spørgsmaal her i Tinget.

Der var, som sagt, en betydelig Dissonans, da vi kom til det ærede Medlem for Ringsted (*Zahle*). Da dette ærede Medlem talte, var det, synes det mig, som om det var en Mølle, der maledede Guld. Den maledede Millioner, og Guldet flød ud fra den, og til sidst var der en Oversvømmelse af Velstand her i Salen. Vi havde en Følelse af, at der ingen Grænser var for den Rigdom, vi kunde se i Møde. Jeg skal nu tillade mig at gennemgaa hans Betragtninger noget.

Det ærede Medlems Hovedbetragtning var den, at det Budget, der ligger i Finanslovsforslaget, var lagt forkert. Jeg skal begynde med det Punkt, i hvilket der var, jeg vil sige, en Smule Rimelighed i hans Betragtninger. Det var med Hensyn til Ansættelsen af Kassebeholdningens Størrelse. I Anmærkningerne til Finanslovsforslaget er Kassebeholdningen ansat til 27 Mill. Kr., og han paastaar, at det er alt for lidt, og spørger, hvordan man kommer til det Resultat, idet vi ifølge Statsregnskabet havde 43 Mill. Det ærede Medlem behøver ikke at spørge mig derom; for det staaer ganske simpelt at læse i Anmærkningerne til § 8. Der staaer det oplyst, at Kassebeholdningen var 43 Mill., at der i Supplementsperioden er anvist til Udgift mere end til Indtægt 5 Mill. Kr.,